

немать, Дълбоко море дно немать, Високо дърво сенъ немать, Калешо ягне грехъ немать“. М. 442. Мрачный сѣнь! видѣніе лѣсть! Гл. 115.

Сенъ въ илюкомъ взятѣмъ съ турецкаго выраженіи сенъ да телъ = ты приди: Сенъ да телъ Тодоро! Нейко да ми живѣешъ, На край да стоишъ, Пѣсни да ни пеешъ, Аргати да варяшъ, Аспри да имъ давашъ. В. 17.

Сѣпнѣж м. св. Сѣпнувамъ м. дл. пробужу, —ждаю; привожу въ сознание: Въ пѣрвата половина на 1875 са появила много размирици и зашѣтни за Англичанитѣ у Индия, които сѣпнаха много повече тамошното управление, отъ колкото улавението на онзи хайдутинъ (Нана Сахибъ). Л. Д. 76 р. 28. Сѣпнѣж са Сѣпамъ са пробужусъ, —ждаюсъ; очнусъ, прихожу въ себя: Подлегнала е, подзаспала — Сипна се Ана, разбулѣи, Цикна си (се?) Ана, заплака. В. 25, 82. 112. Нашиха П. са сѣпналь и тутакси са обжрналъ. Л. Д. 75 р. 155. Историята да каже, какъ народа ни са сѣпна отъ пропастьта, до които бѣ го довелъ неприятеля. ib. 76 р. 144.

Сербѣзинъ Сербѣзъ* (*serbag s. p. comp. Courageux, qui s'expose au danger. Nom donné en Perse aux soldats de nouvelle création, il y a quelques années*) с. м., мн. ч. Сербѣзе, свирѣный; Лютица Богданъ или Богданъ Лютица е равносильно Сербѣсъ Богданъ или Богданъ Сербѣзинътъ. Пс. 21—22, 540. Мажіе-тѣ сж малко твърдоглави, свирѣли (сербѣсъ). Ч. 59.

Сербѣстъ* (*serbest, adj. p. comp. Libre, exempt*) пр. упрямый: Има и такыва, които ся голѣмятъ, че дѣтцата имъ были самоволны, своеглавы, „сербѣстъ“. Л. Д. 1874 р. 94.

Сѣри пр. сѣрый: Очи да си размениме, Да ми дадишъ цѣрни очи Да ти дамъ сѣри очи. М. 381.

Сермѣя* (*sermāie, s. p. Capital, fonds*) с. ж. Сермѣйка ум. капиталъ: Трѣбува му капиталъ (сермѣя). Л. Д. 1873 р. 214. Залюбила е карафила, Дервешко-то азаиче, И помлада челебиче. Любила го мало много, Мало много три године. Изеде мж сирмѣята, —отъ джѣкано, Бѣрза коня отъ пайвано. В. 113—114. Дѣльо си крати (свърши) серме-на (отъ сермѣж вмѣсто сермѣя), Сермена отъ джѣкѣніе-но. Наука. II, 566. Малка-та бащина му сирмѣйка са прахоса. Зж. 12. Безъ знаяніе пѣма Боже помози, а знаяніе и работа това е сермѣя —богатство. Л. Д. 69 р. 201.

Серѣтина с. ж. испражнение: Серѣтина-та ѣ (на бубѣжъ) бива кашява, а послѣ рѣдка. Л. Д. 74 р. 189.

Сертмѣ* (*ср. surtmek et surutmek v. t. Trainer*). с. с. неводъ: Сертме топло не дръжи. Ч. 222. Когато рибаринътъ трѣгва да лови риба, той преглѣдва сертмето си. З. 93.